**Parlament Europejski**
2024-2029

**TEKSTY PRZYJĘTE**

# P10_TA(2025)0196

## Nowa wizja sojuszy w ramach inicjatywy Uniwersytety Europejskie

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2025 r. w sprawie nowej wizji sojuszy w ramach inicjatywy Uniwersytety Europejskie (2025/2036(INI))

*Parlament Europejski*,

– uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 13 i 14 dotyczące wolności sztuki i nauki oraz prawa do nauki,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/817 z 20 maja 2021 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia i szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1288/2013[1],

– uwzględniając badanie z 11 września 2023 r. przeprowadzone na zlecenie Komisji Kultury i Edukacji zatytułowane „Unijne programy finansowania na lata 2021–2027 w dziedzinie kultury, mediów, edukacji, młodzieży i sportu: pierwsze wnioski, wyzwania i perspektywy na przyszłość: Erasmus+”,

– uwzględniając badanie z 20 lipca 2023 r. przeprowadzone na zlecenie Komisji Kultury i Edukacji pt. „Początkowa faza wdrażania czterech programów UE na lata 2021–2027: Erasmus+, Kreatywna Europa, Europejski Korpus Solidarności oraz program Obywatele, Równość, Prawa i Wartości (komponent 3)”

– uwzględniając konkluzje Rady z 17 maja 2021 r. w sprawie inicjatywy Uniwersytety Europejskie – łączenie szkolnictwa wyższego, badań, innowacji i społeczeństwa: ku nowemu wymiarowi europejskiego szkolnictwa wyższego”,

[1] Dz.U. L 189 z 28.5.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/817/oj.

– uwzględniając konkluzje Rady z 14 i 15 grudnia 2017 r.,

– uwzględniając konkluzje Rady z 7 czerwca 2018 r. w sprawie kroków ku urzeczywistnieniu wizji europejskiego obszaru edukacji,

– uwzględniając rezolucję Rady z 18 listopada 2019 r. w sprawie dalszego rozwijania europejskiego obszaru edukacji w celu wsparcia zorientowanych na przyszłość systemów kształcenia i szkolenia[1],

– uwzględniając rezolucję Rady z 29 listopada 2021 r. w sprawie nowej europejskiej agendy w zakresie uczenia się dorosłych na lata 2021–2030[2],

– uwzględniając zalecenie Rady z 13 maja 2024 r. pt. „»Europa w ruchu« – oferowanie wszystkim możliwości w zakresie mobilności edukacyjnej”[3],

– uwzględniając wniosek Komisji z 28 lutego 2025 r. dotyczący zalecenia Rady w sprawie programu polityki w zakresie europejskiej przestrzeni badawczej na lata 2025–2027 (COM(2025)0062),

– uwzględniając zalecenie Rady (UE) 2021/2122 z 26 listopada 2021 r. w sprawie Paktu na rzecz badań naukowych i innowacji w Europie[4],

– uwzględniając komunikat Komisji z 18 stycznia 2022 r. w sprawie Europejskiej strategii na rzecz szkół wyższych (COM(2022)0016),

– uwzględniając sprawozdanie Komisji z 15 kwietnia 2024 r. dotyczące dobrych praktyk w projektach sojuszy w ramach inicjatywy Uniwersytety Europejskie (II projekt pilotażowy),

– uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie wyników i potencjału transformacyjnego inicjatywy Uniwersytety Europejskie[5],

– uwzględniając komunikat Komisji z 27 marca 2024 r. pt. „Projekt dyplomu europejskiego” (COM(2024)0144),

– uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 27 marca 2024 r. (SWD(2024)0074) towarzyszący komunikatowi Komisji COM(2024)0144, wniosek Komisji z 27 marca 2024 r. dotyczący

---

1 Dz.U. C 389 z 18.11.2019, s. 1.
2 Dz.U. C 504 z 14.12.2021, s. 9.
3 Dz.U. C, C/2024/3364, 14.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3364/oj.
4 Dz.U. L 431 z 2.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/2122/oj.
5 Komisja Europejska:Dyrekcja Generalna ds. Edukacji, Młodzieży, Sportu i Kultury i inni, Sprawozdanie w sprawie wyników i potencjału transformacyjnego inicjatywy Uniwersytety Europejskie, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2025, https://data.europa.eu/doi/10.2766/32313.

zalecenia Rady w sprawie europejskiego systemu zapewniania jakości i uznawalności w szkolnictwie wyższym (COM(2024)0147) oraz wniosek Komisji z 27 marca 2024 r. dotyczący zalecenia Rady w sprawie atrakcyjnych i stabilnych karier w szkolnictwie wyższym (COM(2024)0145),

– uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 19 grudnia 2024 r. pt. „Report on the final outcomes of the Erasmus+ policy experimentation projects: European degree (label) and institutionalised EU cooperation instruments” [Sprawozdanie z ostatecznych wyników projektów eksperymentalnych dotyczących polityki Erasmus+: Dyplom europejski (znak jakości) i zinstytucjonalizowane unijne instrumenty współpracy] (SWD(2024)0291),

– uwzględniając komunikat Komisji z 5 marca 2025 r. pt. „Unia umiejętności” (COM(2025)0090),

– uwzględniając komunikat Komisji z 5 marca 2025 r. pt. „Strategiczny plan w dziedzinie kształcenia STEM: umiejętności na rzecz konkurencyjności i innowacji” (COM(2025)0089),

– uwzględniając ocenę śródokresową europejskiego obszaru edukacji z 2023 r.,

– uwzględniając komunikat ministerialny z Rzymu wydany 19 listopada 2020 r. na posiedzeniu ministrów europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego,

– uwzględniając dokument z 9 stycznia 2024 r. pt. „Principles, Guidelines and Indicators of the Social Dimension of Higher Education” [Zasady, wytyczne i wskaźniki dotyczące społecznego wymiaru szkolnictwa wyższego] opublikowany przez grupę monitorującą proces boloński, grupę roboczą ds. wymiaru społecznego na lata 2021–2024,

– uwzględniając niezależne sprawozdanie wysokiego szczebla na temat przyszłości jednolitego rynku opracowane przez Enrica Lettę pt. „Much more than a market. Speed, Security, Solidarity: Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens” [Znacznie więcej niż rynek. Szybkość, bezpieczeństwo, solidarność: Wzmocnienie jednolitego rynku w celu zapewnienia zrównoważonej przyszłości i dobrobytu wszystkim obywatelom UE] opublikowane w kwietniu 2024 r.,

– uwzględniając sprawozdanie Maria Draghiego pt. „Przyszłość europejskiej konkurencyjności” opublikowane we wrześniu 2024 r.,

– uwzględniając sprawozdanie w sprawie badań i innowacji opracowane przez grupę niezależnych ekspertów pod przewodnictwem Manuela Heitora pt. „Align, act, accelerate –

Research, technology and innovation to boost European competitiveness” [Dostosowywać, działać, przyspieszać – badania, technologie i innowacje w celu zwiększenia konkurencyjności Europy] opublikowane w październiku 2024 r.,

– uwzględniając swoją rezolucję z 23 czerwca 2022 r. w sprawie wdrażania środków włączenia społecznego w programie Erasmus+ w latach 2014–2020[1],

– uwzględniając swoją rezolucję z 15 września 2020 r. w sprawie skutecznych środków ekologizacji programów Erasmus+ i Kreatywna Europa oraz Europejskiego Korpusu Solidarności[2],

– uwzględniając swoją rezolucję z 19 maja 2022 r. w sprawie utworzenia europejskiego obszaru edukacji do 2025 r. – mikropoświadczenia, indywidualne rachunki szkoleniowe i uczenie się na rzecz zrównoważonego środowiska[3],

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A10-0135/2025),

A. mając na uwadze, że wysokiej jakości kształcenie i szkolenie, a także współpraca akademicka są niezbędne do osiągnięcia przez Unię Europejską autonomii strategicznej, do propagowania wartości unijnych[4], do zwalczenia niedoboru umiejętności przez przyciąganie i zatrzymywanie talentów oraz do wspierania konkurencyjności względem najlepszych uniwersytetów na świecie w oparciu o rozwój kapitału ludzkiego, odporności i dobrostanu;

B. mając na uwadze, że znaczenie środowiska akademickiego i uniwersyteckiego dla konkurencyjnej, odpornej i autonomicznej Unii Europejskiej podkreślono w sprawozdaniu Maria Draghiego na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności, w sprawozdaniu Enrica Letty w sprawie przyszłości jednolitego rynku i w sprawozdaniu Manuela Heitora w sprawie śródokresowej oceny programu „Horyzont Europa”;

C. mając na uwadze, że fragmentaryzacja unijnego szkolnictwa wyższego i badań osłabia zdolność UE do ochrony własnej suwerenności, propagowania swoich wartości i wywierania globalnego wpływu; mając na uwadze, że większa integracja mogłaby wzmocnić strategiczną pozycję UE;

---

1 Dz.U. C 32 z 27.1.2023, s. 58.
2 Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 2.
3 Dz.U. C 479 z 16.12.2022, s. 65.
4 Zgodnie z art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej.

D. mając na uwadze, że w Kompasie konkurencyjności dla UE podkreślono znaczenie wysokiej jakości edukacji, szkoleń i uczenia się przez całe życie w kontekście wypełnienia luk w umiejętnościach i zatrudnieniu;

E. mając na uwadze, że Erasmus+ jest sztandarowym programem UE na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu w Europie i na arenie międzynarodowej, a jednocześnie sprzyja mobilności i współpracy akademickiej; mając na uwadze, że ściślejsza interakcja między programem Erasmus+ a innymi istniejącymi programami UE, takimi jak „Horyzont Europa”, byłaby korzystna dla realizacji tych celów, a jednocześnie sprzyjałaby bardziej kompleksowemu podejściu do szkolnictwa wyższego;

F. mając na uwadze, że sojusze w ramach inicjatywy Uniwersytety Europejskie służą wielowymiarowemu celowi, obejmującemu opracowywanie wspólnych programów nauczania, tworzenie kampusów międzyuczelnianych o wyraźnym wymiarze europejskim sprzyjających mobilności studentów, uczestników kształcenia ustawicznego oraz pracowników naukowych, pracowników dydaktycznych i innych pracowników uczelni, a także przyspieszanie innych, jeszcze głębszych zmian w szkolnictwie wyższym w państwach członkowskich i w krajach uczestniczących z myślą o prawdziwie konkurencyjnym europejskim obszarze szkolnictwa wyższego;

G. mając na uwadze, że jedną z głównych zasad misji i działań uniwersytetów jest wolność akademicka, jak zapisano w art. 13 Karty praw podstawowych UE i w zaleceniu UNESCO z 11 listopada 1997 r. dotyczącym statusu nauczycieli akademickich; mając na uwadze, że taka wolność ma zasadnicze znaczenie dla dobrostanu demokratycznych społeczeństw, a zatem musi być dalej chroniona i propagowana;

H. mając na uwadze, że sojusze w ramach inicjatywy Uniwersytety Europejskie umożliwiają płynną mobilność studentów, pracowników naukowych, pracowników dydaktycznych i innych pracowników uczelni w UE i poza nią, dzięki czemu odgrywają rolę w doskonaleniu badań, innowacji i edukacji na jednolitym rynku, a zatem są kluczowe dla realizacji „piątej swobody” opisanej w sprawozdaniu E. Letty;

I. mając na uwadze, że uczelnie w Europie napotykają trudności we współpracy transnarodowej, zwłaszcza jeśli chodzi o finansowanie, istotne rozbieżności w przepisach krajowych i regionalnych, status prawny i struktury zarządzania oraz bariery umowne utrudniające dzielenie się wiedzą;

J. mając na uwadze, że inicjatywa Uniwersytety Europejskie okazała się sukcesem i znacznie przerosła oczekiwania pod względem uczestnictwa i zaangażowania; mając na uwadze, że przekroczono

zakładaną liczbę 20 sojuszy określoną w konkluzjach Rady z 2017 r., gdyż dotychczas powstało 65 sojuszy obejmujących ponad 570 uniwersytetów i ponad 2200 partnerów zewnętrznych, bez dodatkowych przydziałów budżetowych i bez gwarancji ciągłości finansowanych projektów;

K. mając na uwadze, że obecne sojusze wybrano w pięciu procedurach otwartych opartych na zasadzie konkurencji, koncentrując się na jakości, doskonałości, zasługach akademickich, inkluzywności i wyrównanej dystrybucji geograficznej;

L. mając na uwadze, że inicjatywa Uniwersytety Europejskie jest kluczowym instrumentem służącym budowie zjednoczonego, konkurencyjnego i inkluzywnego europejskiego obszaru edukacji zdolnego do reagowania na globalne wyzwania, a także wzmacnianiu tożsamości, kultury i wartości europejskich;

M. mając na uwadze, że sojusze udowodniły swój potencjał transformacyjny mogący posłużyć modernizacji systemów szkolnictwa wyższego w państwach członkowskich, odgrywają wiodącą rolę w nauczaniu nowego pokolenia mobilnych europejskich studentów i przyczyniły się do rozwoju przełomowych badań; mając na uwadze, że uniwersytety z kilku sojuszy są istotnymi promotorami i inicjatorami zmian legislacyjnych w państwach, w których działają;

N. mając na uwadze, że 23 państwa członkowskie obecnie współfinansują sojusze z budżetów krajowych;

***Stan obecny, wyzwania i przeszkody***

1. dostrzega, że uczelnie pozytywnie przyjęły inicjatywę Uniwersytety Europejskie i zaangażowały się w jej realizację, a także dostrzega rolę tej inicjatywy w usuwaniu przeszkód w regionalnej, transgranicznej i międzynarodowej współpracy w dziedzinie szkolnictwa wyższego, takich jak fragmentacja finansowania, rozbieżności w systemach akredytacji i bariery prawne;

2. podkreśla, że projekty dotyczące mobilności, tworzenie wspólnych programów nauczania i współpraca między uniwersytetami w Europie są niezbędne, by zaspokoić potrzeby w obszarach strategicznych oraz wzmocnić poczucie przynależności do Europy i wierność wartościom unijnym, a jednocześnie chronić różnorodność i bogactwo Unii Europejskiej;

3. zauważa, że sojusze są potężnym narzędziem służącym do wdrożenia i rozwijania procesu bolońskiego; podkreśla, że sojusze wywołują efekt dźwigni oddziałujący na procesy transformacji w szkolnictwie wyższym dzięki pionierskim i stymulującymi innowacyjnym podejściom, a także nowym metodom współpracy, tworzeniu możliwości i zapewnianiu dostępności dla studentów;

4. podkreśla różnorodność sojuszy pod względem zarządzania, tematów i zagadnień oraz pod względem rozmiaru i miejsca siedziby uniwersytetów biorących udział w inicjatywie; zauważa pomyślny udział wielu uniwersytetów z miast średniej wielkości, z obszarów wiejskich i regionów najbardziej oddalonych, co czyni tę inicjatywę dostępną i inkluzywną; podkreśla, że zuniformizowane podejście nie jest odpowiednie dla sojuszy; zauważa, że ogólnoeuropejska reprezentacja geograficzna uniwersytetów w sojuszach ma kluczowe znaczenie dla walki z drenażem mózgów i dla przyciągania międzynarodowych talentów, a jednocześnie stanowi nieoceniony wkład w jedność i integrację europejską;

5. z zadowoleniem zauważa, że w strukturach zarządzania sojuszy zasiadają studenci, co umożliwia młodym ludziom wywieranie znaczącego i rzeczywistego wpływu na rozwój sojuszy, ponieważ uczestnictwo młodzieży w demokratycznych procesach decyzyjnych pomaga lepiej ukierunkować sojusze na przyszłość, a przy tym uwzględnić praktyczne wyzwania, z jakimi mierzą się studenci; podkreśla, jak ważne jest powiązanie zaangażowania studentów z działalnością organizacji studenckich w celu zapewnienia przejrzystości, sprawiedliwości i włączenia wszystkich zainteresowanych stron;

6. podkreśla, że sojusze dysponują potencjałem i wiedzą specjalistyczną, dzięki którym mogą pomóc uniwersytetom w reagowaniu na wyzwania społeczno-gospodarcze; podkreśla, że istotne jest, by działania sojuszy obejmowały wpływ społeczny jako element przekrojowy; apeluje o jasne strategie służące zapewnianiu i monitorowaniu dostępności i inkluzywności dla osób o mniejszych szansach[1] we wszystkich działaniach sojuszy, zwłaszcza przez usuwanie przeszkód w mobilności i zapobieganie wszelkim formom dyskryminacji, zgodnie z Kartą Erasmusa dla szkolnictwa wyższego;

7. z zadowoleniem odnotowuje projekty pilotażowe mające na celu stworzenie dyplomu europejskiego lub europejskiego statusu prawnego; podkreśla jednak, że sojusze nie powinny służyć jako jedyny instrument innowacji w szkolnictwie wyższym zauważa, że sojusze powinny mieć swobodę specjalizowania się i bycia elastycznymi w swoich przedsięwzięciach;

8. z zadowoleniem odnotowuje wyniki sześciu projektów eksperymentalnych Erasmus+ dotyczących dyplomu europejskiego i znaku jakości dyplomu europejskiego przeprowadzonych przez 21 sojuszy[2]; dostrzega, że wspólne ramy dotyczące dyplomów europejskich oparte na kryteriach europejskich wnoszą wyraźną wartość dodaną jako krok w kierunku uznawania stopni naukowych i

---

1 Zgodnie z definicją w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/817 z 20 maja 2021 r.

2 Dokument roboczy służb Komisji SWD(2024)0291.

dyplomów na szczeblu UE; uznaje, że takie uznawanie na szczeblu UE zwiększyłoby mobilność i podniosłoby jakość edukacji, doskonaląc ramy współpracy i zachęcając do szerszego zaangażowania w transnarodowe programy akademickie, a także wzmacniając globalną widoczność i konkurencyjność europejskiego szkolnictwa wyższego;

9. zauważa, że znak jakości dyplomu europejskiego powinien być dostępny dla wszystkich innych wspólnych programów uniwersyteckich i uzupełniać krajowe ramy kwalifikacji, w razie potrzeby dostosowywane bez dodatkowego obciążenia administracyjnego;

10. zdecydowanie uważa, że sojusze mają potencjał, by wzmocnić europejski obszar szkolnictwa wyższego i utorować drogę do jednolitego obszaru akredytacji na szczeblu UE; uważa, że jest to niezbędny krok w kierunku naszej europejskiej autonomii, gdyż liczne uczelnie europejskie – np. wydające dyplomy MBA – nadal polegają na amerykańskich agencjach akredytacyjnych;

11. z zadowoleniem odnotowuje znaczący wzrost liczby projektów mobilności kierowanych do studentów, uczestników kształcenia ustawicznego oraz pracowników naukowych, pracowników dydaktycznych i innych pracowników uniwersytetów biorących udział w sojuszach, w porównaniu z innymi projektami mobilności w ramach programu Erasmus+;

12. zauważa jednak, że nie zrealizowano jeszcze pierwotnego celu, jakim jest osiągnięcie płynnej mobilności 50 % studentów z uczestniczących sojuszy, oraz że bez odpowiednich mechanizmów finansowania jego osiągnięcie pozostanie wyzwaniem; w związku z tym wyraża zaniepokojenie potencjalną konkurencją między programami mobilności prowadzonymi przez sojusze a ogólnym uniwersyteckim programem mobilności Erasmus+, jako że korzystają one z tych samych ograniczonych środków finansowych, a cele dotyczące mobilności są ambitniejsze w przypadku sojuszy niż w przypadku ogólnego programu Erasmus+; dlatego wzywa Komisję, aby oceniła te wymogi;

13. wyraża głębokie zaniepokojenie obecnymi zagrożeniami dla wolności akademickiej w niektórych częściach świata, w tym w niektórych państwach członkowskich i państwach nienależących do UE uczestniczących w programie Erasmus+;

14. zaznacza, że sojusze powinny podtrzymywać wartości unijne, odporność demokratyczną i autonomię instytucjonalną, a także wspierać aktywną postawę obywatelską; podkreśla ich rolę jako wielostronnych i wielokulturowych przestrzeni edukacyjnych;

15. z zadowoleniem odnotowuje inicjatywy oparte na wartościach – takie jak współpraca na rzecz solidarności z Ukrainą – oraz globalny zasięg

sojuszy, a także rolę sojuszy w przygotowaniach krajów kandydujących ze wschodniego sąsiedztwa i Bałkanów Zachodnich do akcesji;

16. z zadowoleniem odnotowuje inicjatywę „unia umiejętności”, a zwłaszcza planowany wniosek dotyczący przyszłej ścieżki inwestowania i jasnego statusu prawnego sojuszy, gdyż ułatwi to uniwersytetom inicjowanie i prowadzenie projektów europejskich, łączenie zasobów, powiększanie autonomii, ograniczanie obciążeń administracyjnych, przyciąganie finansowania i poszerzanie struktury zarządzania, zwłaszcza w przypadku uniwersytetów z państw nienależących do UE, a także będzie sprzyjać instytucjonalizacji współpracy transgranicznej;

17. podkreśla kluczową rolę uniwersytetów, w tym sojuszy, jeśli chodzi o ochronę i promocję nauki opartej na dowodach, budowę zaufania do dyskursu demokratycznego, wspieranie współpracy opartej na wartościach unijnych oraz podnoszenie atrakcyjności własnej i sektora europejskiego szkolnictwa wyższego dla studentów oraz pracowników dydaktycznych i naukowych z państw nienależących do UE;

18. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie FOREU4ALL – wspólnoty praktyków na rzecz sojuszy w ramach inicjatywy Uniwersytety Europejskie; podkreśla jego kluczową rolę w upowszechnianiu innowacji z sojuszy do szerszej społeczności akademickiej, gdyż uniwersytety i inne instytucje szkolnictwa wyższego, które nie są częścią sojuszy, nie powinny być pomijane; przypomina, że polityka i inicjatywy powinny przynosić korzyści całemu systemowi szkolnictwa wyższego;

19. uznaje ważną rolę innych sieci w sektorze szkolnictwa wyższego, które łączą szersze spektrum europejskich uniwersytetów, niezależnie od ich uczestnictwa w sojuszu; podkreśla komplementarność tych sieci z sojuszami i ich potencjał, by przygotować grunt pod zmiany legislacyjne na szczeblu krajowym;

20. podkreśla, że misja uniwersytetów obejmuje wszystkie cztery aspekty składające się na kwadrat wiedzy: kształcenie, badania, innowacje i służbę na rzecz społeczeństwa; podkreśla, że sojusze muszą być ściśle dostosowane do rynku pracy, aby sprostać wyzwaniom związanym z niedoborem umiejętności i konkurencyjnością w Europie;

21. ze szczególnym zaniepokojeniem odnotowuje, że w sojuszach – w obecnych ramach – nieobecne są filary w postaci badań i innowacji, co nie pozwala na wykorzystanie pełnego potencjału współpracy między uniwersytetami uczestniczącymi w sojuszach;

***Zalecenia***

22. zachęca sojusze do pogłębiania powiązań między edukacją a badaniami; podkreśla istotną zdolność sojuszy do budowania transgranicznych sieci doskonałości dla pracowników naukowych oraz do wymiany i upowszechniania wiedzy na szczeblu UE i nie tylko, zwłaszcza w dziedzinach nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM), w tym w dziedzinach strategicznych dla UE;

23. podkreśla, że strategiczna wizja sojuszy uniwersytetów musi znaleźć odzwierciedlenie w kolejnych wieloletnich ramach finansowych, aby zmaksymalizować ich potencjał i wpływ; zwraca się do Komisji, aby oceniła każdy sojusz, co pozwoli zapewnić wsparcie i dostosowane do potrzeb rozwiązania dotyczące ich przyszłego rozwoju;

24. zachęca Komisję, państwa członkowskie i sojusze, aby przeszły od „logiki opartej na projektach” do długoterminowej współpracy transformacyjnej, wprowadzając podejścia do finansowania umożliwiające tę przemianę; podkreśla, że dla sojuszy ważne są możliwości rozwoju; podkreśla, że należy określić cele jakościowe, a nie ilościowe, z naciskiem na transformacyjny wpływ na europejski obszar edukacji;

25. zaznacza, że potrzebne jest skoordynowane, zrównoważone i przewidywalne finansowanie obecnych sojuszy; zwraca się do Komisji, aby rozważyła ograniczenie przyszłych przetargów do kontynuacji sojuszy, które odniosły sukces, tak aby mogły one pogłębić integrację i rozwijać się na bazie osiągniętych wyników; zwraca się do Komisji o zadbanie, aby składanie wniosków i sprawozdawczość były jak najprostsze; zachęca do przyspieszonego procesu odnawiania udanych sojuszy w celu zapewnienia ciągłości finansowania bez nadmiernych obciążenia administracyjnego;

26. uznaje, że istotne jest, by inicjatywa Uniwersytety Europejskie nadal stanowiła część programu Erasmus+, z uwzględnieniem obecnych ram; jednocześnie zwraca się do Komisji, aby zbadała wykonalność odpowiednio dostosowanego rozwiązania na potrzeby finansowania sojuszy w ramach inicjatywy Uniwersytety Europejskie w wieloletnich ramach finansowych na okres po 2027 r., z możliwością utworzenia odrębnego programu umożliwiającego sojuszom planowanie strategiczne, angażowanie się w inicjatywy długoterminowe i nawiązywanie trwałej współpracy;

27. wzywa państwa członkowskie, aby zobowiązały się współfinansować sojusze z budżetów krajowych, i zwraca się do Komisji, aby przedstawiła kompleksową strategię inwestycyjną dla sojuszy, umożliwiającą im realizację poczwórnej misji; zauważa, że strategia ta powinna obejmować synergię z programami UE takimi jak „Horyzont Europa”, Europejski Fundusz Konkurencyjności, Europejski Fundusz Społeczny Plus i Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, tak by optymalizować zasoby, unikać powielania

działań, wzmocnić interakcję i współpracę oraz utrzymać konkurencyjność;

28. podkreśla, że rzeczywisty i trwały sukces obejmujący jakość, doskonałość i inkluzywność wymaga tego, by wsparcie dla sojuszy nie pochodziło wyłącznie z budżetu UE, lecz także ze skoordynowanych wkładów ze źródeł krajowych, regionalnych, lokalnych i prywatnych, pod warunkiem że mogą one zagwarantować autonomię uczelni i chronić wolność akademicką;

29. podkreśla, że ściślejsza integracja sojuszy z sektorem prywatnym może przynieść wzajemne korzyści; zachęca do tworzenia partnerstw i do usystematyzowanej współpracy między uniwersytetami a przedsiębiorstwami w celu stworzenia zintegrowanych systemów wspierających innowacyjność i wysokiej jakości szkolenie techniczne i zawodowe oraz ułatwiających studentom wejście na rynek pracy, a także ułatwiających nabywanie i podnoszenie kwalifikacji osobom spoza szkolnictwa wyższego;

30. podkreśla, że należy umocnić międzynarodowy wymiar sojuszy zgodnie m.in. ze strategią Global Gateway i partnerstwami w zakresie talentów; zauważa, że sojusze znajdują się na odpowiednim szczeblu w celu tworzenia partnerstw z krajami spoza UE, w szczególności z krajami kandydującymi, i mogą wzmocnić międzynarodowy wymiar Erasmus+, na przykład za pośrednictwem inicjatywy Erasmus Mundus; zwraca się do Komisji i sojuszy o zadbanie, aby wszyscy uczestniczący partnerzy przestrzegali wartości unijnych i zasady wolności akademickiej oraz przystąpili do Karty Erasmusa dla szkolnictwa wyższego;

31. zauważa, że sojusze testują innowacyjne metody w dziedzinie nauczania i zdobywania wiedzy, np. europejskie ścieżki edukacyjne, mikropoświadczenia, mobilność na potrzeby kształcenia mieszanego i automatyczne uznawanie kwalifikacji; zaznacza, że należy inwestować w bezpieczną infrastrukturę cyfrową i udoskonalić istniejące inicjatywy, np. europejską legitymację studencką;

32. podkreśla, że należy skonsolidować interoperacyjność systemów komputerowych i ujednolicić polityki europejskie i krajowe w celu tworzenia rzeczywistych europejskich wirtualnych kampusów międzyuczelnianych; zachęca do ściślejszej współpracy między sojuszami, aby umożliwić bezpieczną i interoperacyjną identyfikację studentów, rejestrację udziału w zajęciach i wymianę dokumentacji akademickiej, a także inwestycje w integrację nowych technologii edukacyjnych;

33. zaznacza, że należy szerzej stosować mikropoświadczenia, bazując na najlepszych praktykach, w celu integracji sojuszy z szerszym środowiskiem edukacyjnym, tak by tworzyć pomosty między ich pracą a pracą innych instytucji kształcenia pozaformalnego;

zauważa, że szkolenia i podnoszenie kwalifikacji uznawane na podstawie mikropoświadczeń mogą ułatwić elastyczną rewizję, rozszerzenie i modernizację stopni naukowych;

34. zwraca się do Komisji, aby rozważyła dodanie kryteriów w ewentualnych przyszłych przetargach, zgodnie z tematami związanymi z europejską autonomią strategiczną i konkurencyjnością, takimi jak odporność, energia, zmiana klimatu, transformacja cyfrowa i umiejętności cyfrowe oraz obronność, jednocześnie pamiętając, że główne cele to wierność wartościom unijnym, doskonałość edukacyjna i innowacyjność;

35. zaznacza, że sojusze powinny dysponować odpowiednimi strukturami i zdolnościami do wspierania transferu z uczelni do biznesu, aby wnosić wkład w realizację ambicji UE dotyczących autonomii strategicznej; wzywa Komisję, aby zlikwidowała bariery utrudniające skuteczną wymianę i gromadzenie wspólnych zasobów i wiedzy, poprzez działania takie jak ułatwianie wspólnej rekrutacji pracowników dydaktycznych i naukowych, a także rozwój i wykorzystywanie współdzielonych obiektów;

36. podkreśla, że potrzebne są skuteczne i dostępne kampanie uświadamiające i informacyjne na temat sojuszy w ramach inicjatywy Uniwersytety Europejskie, sprzyjające większemu zaangażowaniu, zwłaszcza na szczeblu lokalnym i wśród studentów, gdyż rozpoznawalność tej inicjatywy jest obecnie bardzo niska;

37. wzywa rząd Węgier, aby respektował zasadę praworządności i wartości unijne oraz przeprowadził niezbędne reformy, tak by węgierscy studenci, nauczyciele i naukowcy z uniwersytetów finansowanych z funduszy publicznych mogli korzystać z programu Erasmus+, w tym sojuszy w ramach inicjatywy Uniwersytety Europejskie;

°

° °

38. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.